

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 111

гр. Варна, 21.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно частно гражданско дело № 20233000500031 по описа за 2023 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по частна жалба, подадена от К. К. К., чрез своя процесуален представител – адв. Н. Т. от АК – Шумен против определение № 99/11.01.2023 г. по гр.д.№ 2622/2022 г. на Окръжен съд – Варна, с което прекратено исковото производство на осн. чл. 130 ГПК. Оплакванията са за неправилност, с искане за отмяна на посоченото определение.

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството е образувано по искова молба, изпратена по подсъдност от РС – Варна на ОС – Варна. В същата и в уточнителните такива ищецът твърди, че с решение от 05.07.2021 г. по гр. д. № 6931/2020 г. на РС – Варна е установено, че притежава в съсобственост с Б.Г.А. и П.Г.А. изграден в груб строеж апартамент № 15, находящ се в гр. Варна, на ул. „Кирил Пейчинович“ № 13, ет. 4, с идентификатор № 10135.5506.20.2.15, с площ от 74.45 кв. м., състоящ се от коридор, кабинет, дневна с кухненски бокс и трапезария, баня-тоалет и две тераси, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж – с идентификатор № 10135.5506.20.2.16; под обекта – с идентификатор № 10135.5506.20.2.11, над обекта – с идентификатор № 10135.5506.20.19, ведно с изба № 15, с площ от 1.7 кв. м., ведно с 3.8596 % ид. ч. от общите части на сграда № 2 и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор № 10135.5506.20, върху ½ ид. ч., от който имот е учредено вещно право на ползване в полза на М.К.К.. Твърди, че имотът е бил изнесен на публична

продан като неподеляем и ищецът, като съделител е имал право да го изкупи при условията на чл. 505, ал. 2 ГПК. Изложено е, че проданта била насрочена за 18.01.2022 г. от 15:30 ч., но поради инцидент, пълномощникът на ищеца закъснял за същата с около 30 – 40 минути и не могъл да вземе участие, съответно да упражни правото да заяви, че ще купи имота на най – високата предложена цена. Поради тази причина имотът бил възложен на З.Е.М.

Изложил е становище, че правото му на изкупуване не е погасено, тъй като разпоредбата на чл. 505, ал. 2 ГПК визира единствено случаите, при които съделителят – наддавач присъства на проданта. Искането му е било първоинстанционният съд да допусне изкупуване от ищеца К. на горепосочения имот на цената предложена от спечелилия проданта наддавач. Съдът, след като е констатирал, че така предявения иск е недопустим, е прекратил производството.

Видно от приложеното по гр. д. № 3836/2022 г., по описа на РС – Варна решение № 442/07.04.2022 г., постановено по в. гр. д. № 754/2022 г. на ОС – Варна частният жалбоподател в настоящото производство е подал жалба против отказ на ЧСИ Л.С. да възстанови срок за изкупуване на процесния имот. Съдът е приел, че се касае за жалба против постановлението за възлагане на недвижимия имот на З.М., като е оставил жалбата без уважение. Същото решение е окончателно, поради което постановлението за възлагане на недвижимия имот е влязло в сила на 07.04.2022 г.

С оглед на така установената фактическа обстановка се налага извода за законосъобразност на обжалваното определение. Това е така, защото нормата на чл. 354, ал. 1 вр. чл. 505, ал. 2 ГПК установява правна възможност, а не конститутивен иск на съделител в производство по делба на недвижим имот, при участие в публичната продан като наддавач, да бъде обявен за купувач на имота, ако при съставяне на протокола по чл. 492, ал. 1 ГПК заяви, че желае да купи имота по най – високата предложена цена. В настоящия случай, съделителят е заявил, че желае да закупи имота по най – високата предложена цена не при съставяне на протокола за наддавателните предложения, а на следващия ден – 19.01.2022 г., при липса на данни за участие поначало в наддаването.

Разрешението по т. 3 от ТР № 7/31.07.2017 г. по т. д. № 7/2014 г., ОСГТК на ВКС касае приложимостта на производството по чл. 303 – 309 ГПК по отношение на решения по въззивни производства с предмет действие или отказ на съдебен изпълнител и се явява неотнормосимо към настоящия случай.

Правилно съдът е приел, че подадената искова молба е недопустима и следва да бъде върната, поради което обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 99/11.01.2023 г. по гр.д.№ 2622/2022г.
на Окръжен съд – Варна.

Определението подлежи на обжалване с частна касационна жалба пред
Върховния касационен съд в едноседмичен срок от съобщението до страната
при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване
съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____